

Стига толкова горчиви
 Вѣкове, отъ какъ търпимъ
 Мжкитѣ на тѣзи диви
 Варвари немилостиви,
 Стига въ огънь да горимъ!

Българи! Днесъ вече е време
 Животъ и трудъ, и пари,
 Кой що може за свой племе
 Да пожертва, за да спреме
 Огънть, що го гори!

Кой що може днесъ да дава,
 Ако щемъ да освободимъ
 Бащината си държава,
 А не роби и безъ слава
 Въ люто робство да стоимъ!

Отъ иго и ангария
 Кой отъ насъ е ситъ въ тозъ свѣтъ,
 Нека викне съ енергия:
 Да живѣе България!
 Смъртъ на турчина проклетъ!

Бакаджикъ, 1868 г.

Д. ВЕЛИКСИНЪ

ПОЗИВЪ

на привременното правителство, намѣренъ между рапортитѣ на Митхадъ паша до Високата порта, печатанъ и въ „Дунавска зора“, юлий 1868 г.

„Братя българи! Теглилата, причиняеми на насъ отъ турското правителство, станаха вече неносни. То, вмѣсто да облекчава нашето състояние, отъ день на день го прави по-нетърпимо, отъ всичко това нѣма друго спасение, освенъ да станемъ и съ оржие въ ржка да диримъ своитѣ права и свобода. Ето ний ви показваме пресвятъ примѣръ за това, като се захващаме за оржие: следователно, последвайте ни и ще бждете достойни потомци на нашитѣ славни прадѣди: Крума, Бориса, Симеона и пр., които никакъ не търпѣха чуждото срамно и низко за човѣка иго.

Не надѣвайте се никому да дойде да ви освободи седящицъ съ сгърнати ржце! Не слушайте ничии съвети, а само и само надеждата ви да бжде основана въ нашитѣ юнашки ржце, защото тий сж истиний и вѣрний ви приятель и помощникъ, който ще ви помогни и избави.